

for Øje er jeg ikke bange for at sige, at vi hellere maa gaa til den Side, hvis vi skal bort fra vort eget, og kaste endog det, vi have bevaret af Tvang, over Bord, end at gaa bort fra det i den Retning, som den højtærede Minister vil have, nemlig i Retning af det bestaaende. Naar man erindrer, og man kan ikke noksom fremkalde det i Erindringen, at vort kongelige danske Sundhedskollegium i 1889—90 udtalte, at det nuværende System unægtelig til en vis Grad maatte siges at virke befordrende paa Usædeligheden væsentlig gennem den Tryghedsfølelse, der derved udbredtes blandt Publikum, saa lyder det noget underligt at høre den højtærede Minister nu tale om, at det er os, der opgive Kampen for det sanitære, fordi vi ville lade det nuværende System falde, dette System, der har vist sig og viser sig at virke lige i modsat Retning af sin Hensigt. Nej, det er ikke os, der lade Kampen falde, os, der tilraade at opgive et System, som ikke naar den gode Hensigt, der — det tvivler jeg ikke om — oprindeligt kaldte det til Live, og ombytte det med et andet System, som, det tør man gaa ud fra, bedre vil kunne fyldestgøre det Formaal, der er fælles for os alle i denne Sag.

Maa jeg endnu til de tre ærede Talere af Højre (Wagner, Hammerich og M. Madsen), som have haft Ordet i Dag for at give deres Sympati for en Modarbejdelse af den bestaaende Tilstand Udtryk, sige, at for saa vidt man talte — det var navnlig det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hammerich), der gjorde det — om Lægestandens Betænkeligheder, har jeg nu fremhævet den betydningsfulde Vending i Lægestandens Standpunkt, som foreligger ikke blot i Stadslægens, Etatsraad Hoffs, Tilslutning til vort Forslag, som vi tidligere have kendt, men ogsaa i Dr. Pontoppidans Standpunkt. Og jeg vil dertil føje, særlig med Hensyn til, at det ærede Medlem talte om, at det var Politiet, der har Ansvaret, og at det særlig var Politiets Røst, som man burde lytte til, at vi ville ikke lade os i dette Forhold bestemme af, hvad Læger og Politi mene. Der er andre Hensyn, der ere stærkere. Det glæder os, naar vi kunne vinde Tilslutning for vore Tanker hos Politi og Læger; men det er ikke dem, der skulle hovmesterere os paa dette Omraade. Der er her moralske Hensyn, Folkesundhedshensyn, om jeg saa maa sige, at tage i Betragtning, som gøre, at vi ogsaa maa tillade os

at have vor egen Mening. Hvad særlig Politiet angaar, vil jeg da ogsaa minde det ærede Medlem om, at vort Politi her i Kjøbenhavn har al Grund til at være lavmælt paa dette Omraade. Jeg nævnte allerede før de gamle Skandaler, der ere foregaaede her, og saa længe vi huske dem, kunne vi ikke ganske berolige os med, at Politiet mener, at alt er godt, som det er, og at det i alt Fald vil blive endnu værre, hvis vi faa Medhold. Særlig vil jeg sige dette med den Kendsgerning for Øje, at den nuværende Inspektør for Sædelighedspolitiet, før han fik sin Udnævnelse, altsaa medens han endnu var konstitueret, har dokumenteret, at han mangler Evne til at se den Demoralisation, som der dog faktisk var til Stede i den ham underordnede Etat. Det ærede Medlem (Hammerich) ryster paa Hovedet; men det er sikkert nok, at den nuværende Inspektør for Sædelighedspolitiet, medens han var konstitueret, kort efter Politiinspektør Kornes Selvmord attererede i „Berlingske Tidende“, at han havde undersøgt Klagerne, der vare komne frem mod Sædelighedspolitiet, og at der nu ikke var mere end det med Inspektør Kornes Selvmord og det med Obligationen paa de 15,000 Kr., som Overbetjent Meyer havde faaet af Madam Clausen. Det viste sig imidlertid, at der var adskilligt mere; det viste sig, saa snart Sagen kom under Kriminalrettens Behandling. Det blev ogsaa af de ærede Talere fremhævet som et Argument for, at denne Sag burde overgives til Kommissionsbehandling, at der havde gjort sig saa diametralt modsatte Synspunkter gældende over for Sagen i denne Sal. Det er ret mærkeligt at høre det fremhævet som Bevis for, at man nu skulde lade denne Sag falde i alt Fald foreløbig eller overgive den til en Kommissionsbehandling; thi naar Sagen er den, at dette Tings Flertal — om det er det samme Flertal kan endda være tvivlsomt — for en halv Snes Aar siden ganske vist har staaet paa et andet Standpunkt end det, vi nu staa paa, men at det Standpunkt, vi nu staa paa, betegner en *Imødekommen* over for Modstanderne, f. Eks. det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Wagner) og navnlig over for Regeringens Standpunkt, idet nemlig dette Tings Flertal er gaaet bort fra at forlange Straf for enhver, der driver Utugt, enten det er Mand eller Kvinde, saa er det et mærkeligt Argument at fremføre imod, at der nu skulde kunne bygges videre paa dette Flertals Standpunkt. — Ja, hermed